

Side siger eet og fra den anden noget andet. Men Husmændene ude i Landet vil godt nok forstaa, at naar de trækker til Marked og sælger deres Ko, maa de lige saavel kvitte 60 Kr. som Gaardmanden eller Herremanden, der sælger et Kreatur. Det finder det ærede Medlem imidlertid er ganske rigtigt og billigt. Jeg maa overfor det ærede Medlem hævde, at den Kendsering kommer man ikke bort fra, at Landbruget har betalt 20 Millioner paa denne Konto i de forløbne to Aar, og hvis dette Lovforslag vedtages, vil det komme til at betale 20 Millioner i det kommende Aar. Jeg mener, at det ærede Medlem ikke har et saa grundigt Kendskab til de Vilkaar, hvorunder Landbruget arbejder for Tiden. De er ikke saa glimrende, som det ærede Medlem synes at mene. Det ærede Medlem sagde: vi Socialdemokrater vil give Landbruget rundelige Priser. Men der er jo ikke nogen, der stærkere har krævet for lave Maksimalpriser, som vi har haft under Krigen paa Flæsket, end netop Socialdemokraterne, det er Priser, der ikke har givet en lønnende Produktion, ikke har dækket Produktionsprisen til Skade for Landbruget og ikke mindst til Skade for Husmændene, som det ærede Medlem saa gerne vil tale godt for. Det ærede Medlem forstaaer aabenbart ikke Nødvendigheden af, at Produktionen er lønnende ogsaa paa dette Omraade, saaledes at vort Husdyrbrug kan opretholdes i saa vidt Omfang, som det under de vanskelige Forhold er muligt.

Jeg skal derefter gøre nogle faa Bemærkninger til det ærede Medlem fra Lejre. Det ærede Medlem hævder ligesom den højtærede Minister, at Maksimalprisen aldeles ingen Skyld har i Nedgangen i Flæskeproduktionen. Naturligvis har den daarlige Høst og den svigtende Tilførsel den overvejende Skyld, men naar Landbruget saa voldsomt gik bort fra Svineproduktionen, var det, fordi det ganske naturligt opgav den Gren af Produktionen, der i det foregaaende Aar havde været mest urentabel og tabgivende. Saaledes vil ethvert Erhverv bære sig ad, slippe den Produktion, der ikke lønner sig. Men man maa lægge Mærke til den Nedgang, der er foregaaet under Maksimalprispolitikken. I 1914 havde vi ca. 2,5 Millioner Svin, i Februar 1917 var det gaaet ned til 1,9 Millioner, altsaa med 600'000. I Juli 1917 var der 1,6 Millioner, altsaa fra Februar til Juli en Nedgang paa 300'000. Men saa kommer den voldsomme Nedgang til den 1. Februar 1918, da vi kom ned paa 1/2

Million Stykker. Denne voldsomme Nedgang vilde ikke være kommet — at den er for stor, kan vi alle være enige om —, hvis Landmændene i den foregaaende Tid havde haft økonomisk Interesse i at opretholde Flæskeproduktionen. Det ærede Medlem talte ogsaa om Afgiften og dens Virkninger. Jeg skal ikke komme ind herpaa for ikke at trække Tiden længere ud. Endvidere talte det ærede Medlem om Centralisationen. Ja, han har jo været virksom for at faa denne Centralisation indført med Hensyn til Salget af Kød til de forskellige Lande; men det betyder jo en Udelukkelse af Konkurrencen, og naturligvis er det til Skade for Producenterne og bliver til Gavn for Køberne, det er ganske givet.

Saa siger det ærede Medlem, at naar Staten anvender 700'000 Kr. om Ugen til Kød, vil Prisen stige. Det vil den imidlertid ikke, hvis alt det, der kommer frem, er let sælgeligt. Saaledes er jo Forholdet for Tiden, og bliver der ingen Begrænsning sat med Hensyn til Eksporten, tror jeg ogsaa, at alt vil være let sælgeligt fremdeles. Men man maa ikke glemme, at hvis det foreliggende Lovforslag bliver vedtaget, vil Landbruget efter min Opstilling — og den tror jeg vil slaa til, naar jeg regner med 60 Kr. pr. Kreatur og med en Eksport af gennemsnitlig 8'000 Stkr. om Ugen — selv af de 700'000 Kr. komme til at betale de 480'000 Kr. Dette maa man ikke glemme, naar man stiller Forholdet op, som om der skulde være en Fordel for Landbruget. Hjemmemarkedet, siger det ærede Medlem, har været prisstimulerende. Ja, men ikke mere, end at vi i Efteraaret saa Prisen gaa ned til 20—25 Øre pr. Pund levende Vægt. Bliver Lovforslaget vedtaget, vil Følgen af, at Prisen stiger f. Eks. 10 Øre, blive den, at Afgiften fra de 14 Øre bliver 19 Øre. Jeg tror ikke, at det ærede Medlems praktiske Kendskab til disse Forhold i Virkeligheden er saa stort, det er mere teoretisk. Det ærede Medlem talte ogsaa om den Overpris, som har været diskuteret her, paa det hjemlige Forbrug. Men vi maa jo stadig huske paa, at Slagterne giver ikke denne Overpris, hvis de ikke ser, at det er nødvendigt, og at de har Fordel af at købe netop de Kreaturer, som er en Overpris værd. Det ærede Medlem sagde, at i Fjor begrænsedes Muligheden for Eksport. Ja, det ved vi; der maatte jo kun eksporteres 7'000 Stkr. Syd paa. Det vil ikke ske i Aar, siger det ærede Medlem.